

Christus en de Schriften

door: D.W. Paterson

'U onderzoekt de Schriften (...) die zijn het die van Mij getuigen'

Johannes 5:39

De visie van Christus, het vleesgeworden Woord, op het geschréven Woord: het Oude Testament

Laten we beginnen met wat iedereen wel weet, of zou moeten weten, namelijk dat de Heer Jezus 'het Woord' wordt genoemd. Hij is het Woord van God in eigen Persoon. Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (Joh. 1:1,14). Maar wat minder bekend is, is dat de Heer Jezus tijdens Zijn leven op aarde vaak geciteerd heeft uit de Schriften, uit het geschreven Woord van God zoals het toen bestond (dat wat wij nu het Oude Testament noemen). Hij erkende en respecteerde het goddelijk gezag van de Schriften, die van Hem getuigden. Om maar enkele voorbeelden hiervan te noemen:

- (a) Mozes heeft over Mij geschreven (Joh. 5:46);
- (b) Abraham verheugde zich erop dat hij Mijn dag zou zien, en hij heeft die gezien en zich verblijd (Joh. 8:56);
- (c) David zelf noemde de Christus zijn 'Heer', hoe is Hij dan zijn Zoon? (Matt. 22:45; Marc. 12:37; Luc. 20:44).

1. *Bij de verzoeking in de woestijn* gebruikte de Heer drie uitspraken uit het boek Deuteronomium om de tegenstander te overwinnen, zoals eens David de reus Goliat tegemoet ging met de slingerstenen in zijn tas. Eén steen was al voldoende in die geschiedenis in 1 Samuël 17, en even later doodde David de reus met diens eigen zwaard. Zo heeft Christus de duivel eerst verslagen, zodat hij van Hem week voor een tijd, en *later* heeft Hij de definitieve overwinning op hem behaald op het kruis, 'opdat Hij door de dood hem te niet zou doen die de macht over de dood had, dat is de duivel' (Hebr. 2:14).

2. *Bij het begin van Zijn openbare dienst* haalde de Heer in de synagoge te Nazaret enkele verzen aan uit de profeet Jesaja. Het is heel leerzaam om deze passages te bestuderen in het verband waarin ze voorkomen (Jes. 61:1-2; Luc. 4:18-19,21). In de bergrede zei de Heer dat Hij niet was gekomen om de wet of de profeten op te heffen, maar om de Schriften te vervullen (Matt. 5:17-18). Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal niet één jota of één tittel van de

wet voorbijgaan totdat alles is gebeurd. Christus citeerde met grote regelmaat uit het geschreven Woord van God. Hij verwees in totaal naar ongeveer twintig personen uit het Oude Testament en citeerde uit negentien verschillende boeken. Ga het zelf maar na. Hoe vaak zei de Heer niet: 'Er staat geschreven', 'de Schriften getuigen van Mij', 'de Schriften moeten vervuld worden', 'Hebt u niet gelezen', etc. Tegen de sadduceëen, die de opstanding loochenden, zei Hij: 'U dwaalt, daar u de Schriften niet kent, noch de kracht van God' (Matt. 22:29). Hij citeerde daarbij uit Exodus 3:6, waar God zegt dat Hij de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob is. God is niet een God van doden, maar van levenden! Terecht stonden de menigten versteld over Zijn leer. Wat is dit ernstig voor ongelovigen, want vandaag zijn er helaas nog steeds velen die geloven dat met de dood alles afgelopen is.

3. *Toen het kruis dichterbij kwam*, zei de Heiland: 'Zie, wij gaan op naar Jeruzalem en alles wat door de profeten is geschreven, zal aan de Zoon des mensen worden volbracht' (Luc. 18:31). Vlak voordat Hij naar Getsemane ging, zei Hij: 'Want Ik zeg u, dat dit wat geschreven staat aan Mij in vervulling moet gaan: 'En met de wettelozen is Hij gerekend'. Immers, dat wat Mij betreft heeft een vervulling' (Luc. 22:37; vgl. Jes. 53:12). In de nacht waarin Hij werd verraden, wees Hij driemaal op de vervulling van profetieën aangaande Hemzelf (Matt. 26:31,54; Marc. 14:49). Drie van de zeven kruiswoorden zijn directe Schriftaanhalingen (Matt. 27:46; Luc. 23:46; Joh. 19:28). Terwijl Hij stierf, nam Hij nog de woorden van de Schrift op Zijn lippen!

4. *Hetzelfde beeld zien wij na de opstanding*. Het vleesgeworden Woord (en dat is de Heer ook nu nog — zie Lucas 24:39) respecteerde het *geschreven* Woord van God. Tegen de Emmaüsgangers zei de Heer: 'O onverstandigen en tragen van hart in het geloven van alles wat de profeten hebben gesproken! Moest de Christus dit niet lijden, en zo in Zijn heerlijkheid binnengaan? En te beginnen met Mozes en alle profeten legde Hij hun uit wat in al de Schriften over Hem stond' (Luc. 24:25-27). *Kruis en opstanding hebben dus geen verandering gebracht in Christus' houding tegenover de Schriften*. Dat is heel leerzaam. Er is wat dit betreft nog een kleine *toevoeging*, want toen de Heer later op de opstandingsdag verscheen aan

de vergaderde discipelen noemde Hij ook de *psalmen* (Luc. 24:44). Terwijl Hij tegenover de Emmaüsgangers sprak over Mozes en alle profeten, voegde Hij er in de bovenzaal dus de psalmen aan toe. Alles wat over Hem geschreven stond in de wet van Mozes, in de profeten en in de *psalmen* moest langs deze weg van lijden en opstanding in vervulling gaan. Heeft Hij toen misschien gewezen op psalm 110, die spreekt over Zijn hemelvaart en Zijn plaats aan Gods rechterhand in de hoogte?

5. *Er zijn zelfs uitspraken van de verheerlijkte Heer in de hemel, waarbij Hij verwijst naar de Schriften!* Dat is wonderlijk. Tegen Zijn dienstknecht Johannes op Patmos zei Hij: ‘Vrees niet, ik ben de Eerste en de Laatste, en de Levende (...)’ (Openb. 1:18). En in de boodschap voor Filadelfia zegt Hij dat Hij ‘de sleutel van David heeft’. Opent Hij, dan zal niemand sluiten; sluit Hij, dan zal niemand openen (Openb. 3:7). Dit zijn rechtstreekse aanhalingen uit de profeet Jesaja (Jes. 44:6; 22:22). Ongetwijfeld is de Heer Jezus Christus Zelf de *sleutel* tot de hele Schrift.

Hoofd en hart

Maar misschien brengt iemand naar voren dat wij de Schrift niet in ons *hoofd*, maar in ons *hart* moeten hebben. Dat is ook zo, want psalm 119, die spreekt over de heerlijkheid van Gods Woord, zegt: ‘Ik berg Uw Woord in mijn hart, opdat ik tegen U niet zondig’ (Ps. 119:11). Maar hoe kunnen wij het Woord van God dan laten ‘bezinken’ in ons hart? Dat kan alleen door het *geloof*! Het geloof is uit het horen, en het horen door het Woord van Christus (Rom. 10:17). Dat is de normale weg om het Woord van God de plaats te geven die het toekomt in ons hart en leven. In die eerbiedige geloofshouding moeten wij dus de Schrift onderzoeken om te groeien in de genade en kennis van onze Heer en Heiland.

Oorsprong: HB 22-10-2007

© Oude Sporen 2007